

РЕШЕНИЕ

№ 6561

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6464** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба от К. С. Т. срещу решение № 1841/21.04.2023 г., постановено по АНД 1875/23 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-3376-000146/11.01.2023 г., издадено от началника Сектор в Главна Дирекция „Национална полиция“, Сектор КПДП ГДНП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на К. С. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 150 вр. чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че съгласно представеното с касационната жалба удостоверение от министерство на вътрешните работи на Кралство Испания, Главна дирекция „Главна дирекция пътна полиция“, областна служба К. от 30.12.2022 г. касаторът притежава валидно С. за категория В до 25.05.2027 г. Твърди се, че неправилно въззивният съд не е взел предвид мотивите на влязлото в сила решение на Административен съд-Плевен, според които К. Т. не е неспособен водач, тъй като притежава валидно издадено С.. Предвид изложеното се иска отмяна на решението на районния съд и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответникът-началникът на сектор КПДП в Главна дирекция „Национална полиция“ не изразява становище.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не представя заключение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14 - дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 26.10.2022 г., около 10:10 часа по автомагистрала Х. в близост до разклона за [населено място], К. С. Т. е управлявал „И. Д. 35 С 12“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [населено място] към [населено място], когато бил спрял за проверка от младши автоконтрольори към СДВР-ОПП-ГДНП - И. И. П. и А. А. И.. При проверката Т. представил на служителите на МВР издаден испански документ на СУМПС № Х3575287У за категориите АМ, А1, А2, А и В с валидност от 17.12.2020 г. до 25.05.2027 г.. Контролните органи направили справка в системата за международния обмен на информация за СУМПС - „Респер“, в резултат на която се установило, че испанския документ на СУМПС № Х3575287У е бил обявен за невалиден от издаващата го държава-членка на ЕС – Кралство Испания. Установило се в хода на проверката също, че на името на жалбоподателя Т. е имало регистрирано в минал момент българско СУМПС №[ЕИК] със статус „невалиден“, който документ бил отнет със заповед за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 4 ЗДвП, потвърдена с влязло в сила решение № 268/27.05.2019г. по адм. дело № 156/2019 г. на Административен съд - Плевен, поради загубването на правоспособността му на водач на МПС от 20.03.2013 г. — отнети са му били контролните точки. Българските власти провели кореспонденция с властите в Кралство Испания и установили, че Т. многократно е имал издадени под един и същи номер Х3575287У няколко на брой дубликати на испанско СУМПС, тъй като ги е обявявал за изгубени, а реално същите са му били изземвани от МВР в Република България, поради нарушаването на разпоредбите на ЗДвП. За да получи от испанските власти СУМПС, Т. бил представил неистинско българско СУМПС с №[ЕИК] за категориите „АМ, А1, А3 В, ВЕ, С1, С, С1Е, тъй като в България е имал придобита правоспособност само за категория В. По делото е представено постановление на Прокурор при СРП, съгласно което СУМПС с №:[ЕИК] е било унищожено по законовия ред. Въз основа на горните факти е съставен АУАН Серия АД с № 380066/26.10.2022 г. и съответно издадено наказателно постановление № 22-3376-000146 от 11.01.2023 г. от началника на Сектор в Главна Дирекция „Национална полиция“ ГДНП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на К. С. Т. му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 150 вр. Чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. При така установената фактическа обстановка въззивният съд от правна страна е приел, че К. С. Т. е извършил вмененото му с АУАН нарушение на чл. 150 ЗДвП.

Настоящият съдебен състав, намира, че възприетата от въззивния съд фактическа обстановка напълно съответства на събраните по делото писмени доказателства и е в съответствие с показанията на свидетелите И. И. П. и А. А. И..

Правилно решаващият съд е приел, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание по чл. 42, респективно на чл. 57 от ЗАНН, при спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и че са издадени са надлежен орган и в рамките на неговите правомощия. Противно на оплакванията в касационната жалба, съдът намира, че в обжалваното решение не се съдържат вътрешно противоречиви мотиви по отношение констатираното нарушение и неговото описание в АУАН и НП. С разпоредбата на чл. 150 ЗДвП е предвидено всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, да се управлява от правоспособен водач, освен в когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 ЗДвП и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4 ЗДвП. В случая видно от приложеното от самия касатор решение на Административен съд-Плевен по отношение на него е постановена ПАМ за изземване на свидетелство за управление, поради отнети контролни точки с влезли в сила наказателни постановления. Следователно на основание чл. 157, ал. 4 ЗДвП касаторът е загубил правоспособността на водач поради отнети контролни точки, тоест той не е правоспособен водач и като такъв няма право да управлява МПС. Противно на твърдението в касационната жалба правоспособността на касатора като водач на МПС към момента на проверката не се следва и от представеното по делото удостоверение от министерство на вътрешните работи на Кралство Испания, Главна дирекция „Главна дирекция пътна полиция“, областна служба К. от 30.12.2022 г. Това е така, тъй като безспорно установено по делото е, че българското свидетелство за управление на МПС на К. Т. е иззето по надлежния ред, поради отнети контролни точки и съответно унищожено, което обстоятелство е меродавно и достатъчно за да се приеме, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП.

Горното налага извода, че административнонаказващият орган правилно е квалифицирал нарушението като такова по чл. 150 от ЗДвП и съответно е наложено наказание глоба в размер на 100 лева съгласно чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Като е достигнал до същите правни изводи въззивният съд не е допуснал съществено нарушение на материалния и процесуалния закон, каквито твърдения се излагат в касационната жалба.

По горните съображения настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4-5 ЗАНН, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град ,
Х. Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1841 от 21.04.2023 г., постановено по НАХД №1875/2023 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 9-ти състав.

ОСЪЖДА К. С. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна Дирекция „Национална полиция“, сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....